

Czwartek, 15 marca 2018 r.

P8_TA(2018)0090

Sytuacja w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie sytuacji w Syrii (2018/2626(RSP))

(2019/C 162/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucję z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie strategii UE na rzecz Syrii ⁽¹⁾,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r. oraz inne traktaty i instrumenty ONZ w dziedzinie praw człowieka, w tym Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe do nich,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini na temat Syrii, w szczególności oświadczenie z dnia 9 lipca 2017 r. w sprawie zawieszenia broni w Syrii, oświadczenie z dnia 25 listopada 2017 r. w sprawie konferencji syryjskiej opozycji w Rijadzie oraz oświadczenie z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie masakry we wschodniej Ghucie, a także jej uwagi po przybyciu na posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 26 lutego 2018 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenia wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel Federiki Mogherini i komisarza Ch. Stylianidesa: z dnia 3 października 2017 r. w sprawie niedawnych ataków w Syrii, z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie sytuacji humanitarnej we wschodniej Ghucie oraz z dnia 6 marca 2018 r. w sprawie sytuacji we wschodniej Ghucie i w innych częściach Syrii,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Turcji oraz sytuacji w Afrin w Syrii wygłoszone przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel Federikę Mogherini na sesji plenarnej w dniu 6 lutego 2018 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii ⁽²⁾ oraz konkluzje Rady z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie dodania dwóch nowych ministrów do listy sankcyjnej,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2017 r. zatytułowany „Elementy strategii UE na rzecz Syrii”(JOIN(2017)0011) oraz konkluzje Rady w sprawie Syrii z dnia 3 kwietnia 2017 r., które razem stanowią nową strategię UE na rzecz Syrii,
- uwzględniając deklarację współprzewodniczących z dnia 5 kwietnia 2017 r. dotyczącą konferencji w sprawie wspierania przyszłości Syrii i regionu, a także wcześniejsze konferencje w sprawie sytuacji w Syrii, które odbyły się w Londynie, Kuwejcie, Berlinie i Helsinkach,
- uwzględniając oświadczenia wysokiego komisarza Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina na forum Rady Praw Człowieka w Genewie w sprawie sytuacji w Syrii, w szczególności oświadczenia z dnia 26 lutego 2018 r. i 2 marca 2018 r., a także ustną informację na temat działalności jego biura i najnowszego rozwoju sytuacji w zakresie praw człowieka z dnia 7 marca 2018 r.,
- uwzględniając oświadczenia przypisywane rzecznikowi Sekretarza Generalnego w sprawie wschodniej Ghuty w Syryjskiej Republice Arabskiej z dnia 20 lutego i 24 lutego 2018 r.,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych oraz wszystkie konwencje ONZ, których stroną jest Syria,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0227.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 10.5.2011, s. 11.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Syrii, w szczególności rezolucję nr 2254 (2015) z dnia 18 grudnia 2015 r., rezolucję nr 2393 (2017) z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie zezwolenia na dostarczanie pomocy ponad granicami i liniami demarkacyjnymi w Syrii oraz rezolucję nr 2401 (2018) z dnia 24 lutego 2018 r. w sprawie 30-dniowego zaprzestania działań wojennych w Syrii, aby umożliwić dostarczenie pomocy humanitarnej,
 - uwzględniając sprawozdania Niezależnej Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Syryjskiej Republiki Arabskiej powołanej przez Radę Praw Człowieka ONZ oraz rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Syryjskiej Republiki Arabskiej, w szczególności rezolucję z dnia 5 marca 2018 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji w zakresie praw człowieka we wschodniej Ghucie,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A-71/248 z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie ustanowienia międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu, który ma pomóc w przeprowadzeniu dochodzeń wobec osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze w świetle prawa międzynarodowego przestępstwa popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r. i w ściganiu takich osób,
 - uwzględniając statut rzymski i dokumenty założycielskie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, a także dokumenty założycielskie trybunałów ad hoc, w tym Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii, Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Rwandy i Specjalnego Trybunału ds. Libanu,
 - uwzględniając memorandum dotyczące utworzenia stref deeskalacji w Syryjskiej Republice Arabskiej, podpisane w dniu 6 maja 2017 r. przez Iran, Rosję i Turcję,
 - uwzględniając opublikowany w 2017 r. raport Funduszu Ludnościowego Narodów Zjednoczonych zatytułowany „Voices from Syria 2018 – Assessment Findings of the Humanitarian Needs Overview” [Głosy z Syrii 2018 – Wyniki oceny potrzeb humanitarnych],
 - uwzględniając oświadczenie Carnegie Middle East Center z dnia 5 marca 2018 r. w sprawie doniesień o spotkaniu szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego Syrii Alego Mamluka, którego nazwisko widnieje na unijnej liście sankcyjnej, z ministrem spraw wewnętrznych Włoch i dyrektorem Agencji Wywiadu i Bezpieczeństwa Zewnętrznego w Rzymie, co stanowi rażące naruszenie decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii;
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że trwająca od siedmiu lat wojna domowa w Syrii nie ustaje, pomimo licznych podejmowanych na szczeblu międzynarodowym wysiłków, aby doprowadzić do zawieszenia broni i stworzyć podstawę do znalezienia rozwiązania na drodze negocjacji; mając na uwadze, że w związku z tym sytuacja humanitarna w kraju jest nadal dramatyczna; mając na uwadze, że 13 mln osób, w tym 6 mln dzieci, zarejestrowano jako osoby potrzebujące pewnej formy pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że 6,1 mln osób zostało wewnętrznie przesiedlonych, 3 mln cywili mieszka na obszarach oblężonych, a ponad 5 mln to zarejestrowani uchodźcy syryjscy zamieszkujący sąsiednie regiony; mając na uwadze, że podczas konfliktu zginęło co najmniej 400000 Syryjczyków;
- B. mając na uwadze, że obszary i miasta takie jak Idlib, wschodnia Ghuta, Jarmuk, Fua i Kefraja były przez długi czas blokowane, co miało poważne skutki dla ludności cywilnej i nie pozwoliło na systematyczne dostarczanie pomocy humanitarnej z powodu ofensywy wojskowej i bombardowań prowadzonych przeciwko własnej ludności przez reżim syryjski przy wsparciu ze strony Rosji i Iranu; mając na uwadze, że wschodnia Ghuta od pięciu lat jest oblegana przez reżim syryjski i jego sojuszników, a ludność cywilna, w tym dzieci, szkoły i placówki medyczne są narażone na bombardowania z powietrza, ostrzał i ataki z użyciem broni chemicznej, które spowodowały setki ofiar śmiertelnych na tym obszarze; mając na uwadze, że ugrupowania terrorystyczne ze wschodniej Ghuty oskarżono o ostrzał obszarów cywilnych w Damaszku;
- C. mając na uwadze, że sytuacja we wschodniej Ghucie jest na tyle krytyczna, że sekretarz generalny ONZ António Guterres określił ją jako „piekło na ziemi”; mając na uwadze, że na skutek blokady ludność wschodniej Ghuty pozostaje odcięta od wszelkiej formy pomocy od dnia 14 lutego 2018 r., kiedy to jeden konwój dotarł do zaledwie 7200 z 400000 mieszkańców tego obszaru; mając na uwadze, że w dniu 5 marca 2018 r. oenzytowski konwój z pomocą zdołał wreszcie wjechać do Dumy, docierając do 27500 osób potrzebujących żywności i środków medycznych; mając na uwadze, że reżim syryjski usunął z konwoju artykuły medyczne o decydującym znaczeniu;
- D. mając na uwadze, że w dniu 24 lutego 2018 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 2401, w której zażądała od wszystkich stron konfliktu bezzwłocznego zaprzestania działań wojennych na co najmniej 30 kolejnych dni, aby umożliwić bezpieczne, niezakłócone i stałe dostarczanie pomocy humanitarnej i ewakuację medyczną osób poważnie chorych i rannych, zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym; mając na uwadze, że reżim syryjski oraz siły rosyjskie i irańskie nie wykonały rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2401 pomimo ponawianych apeli społeczności międzynarodowej; mając na uwadze, że wojsko wykorzystuje „wyzwalanie” regionu jako pretekst do kontynuacji ataków na ludność cywilną; mając na uwadze, że w ostatnich latach Rosja zawetowała 11 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, między innymi rezolucję w sprawie odnowienia wspólnego mechanizmu śledczego OPCW–ONZ w listopadzie 2017 r., i odegrała aktywną rolę w ograniczaniu treści tych rezolucji;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

- E. mając na uwadze, że te ataki oraz taktyka wojenna polegająca na obleganiu zaludnionych obszarów w celu zagłodzenia ludności cywilnej oraz na przymusowych przesiedleniach ludności, między innymi w celu spowodowania zmian demograficznych, stanowią wyraźne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego; mając na uwadze, że utrudnianie ewakuacji oraz dostarczania pomocy humanitarnej i opieki medycznej stanowią rażące naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego oraz licznych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- F. mając na uwadze, że turecka operacja „Gałązka oliwna” w kontrolowanej przez Kurdów prowincji Afrin dodała nowy wymiar do konfliktu w Syrii i stworzyła dodatkowe problemy humanitarne oraz wywołała zaniepokojenie negatywnym wpływem operacji na delikatną równowagę wewnętrzną w Syrii i wysiłki zmierzające do znalezienia rozwiązania na drodze negocjacji; podkreśla, że mówi się już o dużej liczbie ofiar wśród ludności cywilnej i zagrożeniu życia setek kolejnych cywilów; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel w imieniu UE jasno wyraziła te obawy, wzywając rząd Turcji do zaprzestania ofensywy i podkreślając potrzebę skoncentrowania się na walce z organizacjami terrorystycznymi ujętymi w wykazie ONZ;
- G. mając na uwadze, że naruszenia, jakich podczas konfliktu syryjskiego dopuszczają się reżim al-Asada i jego sojusznicy oraz ugrupowania terrorystyczne, obejmują ukierunkowane masowe ataki na ludność cywilną, w tym z użyciem broni chemicznej, egzekucje pozasądowe, tortury i brutalne traktowanie, wymuszone zaginięcia, masowe i arbitralne aresztowania, kary zbiorowe, ataki na personel medyczny, a także odmowę zaopatrzenia w żywność, wodę i pomoc medyczną; mając na uwadze, że przestępstwa te do tej pory uchodziły sprawcom bezkarnie;
- H. mając na uwadze, że ISIS/Daisz i inne grupy dżihadystów dopuściły się okrucieństw i poważnych naruszeń prawa międzynarodowego, takich jak brutalne egzekucje i przemoc seksualna, uprowadzenia, tortury, wymuszone nawrócenia oraz niewolnictwo kobiet i dziewcząt; mając na uwadze, że dzieci są rekrutowane do walki i wykorzystywane w działalności terrorystycznej; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy związane z wykorzystywaniem cywilów jako ludzkich tarcz na terenach kontrolowanych przez ekstremistów; mając na uwadze, że zbrodnie te noszą znamiona zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości oraz ludobójstwa;
- I. mając na uwadze, że w obecnej sytuacji opozycja demokratyczna jest osłabiona, a ludność cywilna jest uwięziona między dżihadystycznymi terrorystami i fundamentalistami islamskimi z jednej strony a zwolennikami reżimu al-Asada z drugiej strony;
- J. mając na uwadze, że w dniu 26 lutego 2018 r. Rada dodała ministra przemysłu i ministra informacji Syrii do wykazu osób objętych unijnymi sankcjami przeciwko syryjskiemu reżimowi nałożonymi w związku z powagą sytuacji w tym kraju;
- K. mając na uwadze, że obowiązkiem poszczególnych państw i społeczności międzynarodowej jest pociągnięcie do odpowiedzialności osób, które dopuściły się łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w czasie konfliktu w Syrii, w tym przez stosowanie zasady represji wszechświatowej oraz prawa krajowego; mając na uwadze, że można tego dokonać albo na podstawie istniejących środków krajowych i międzynarodowych, włącznie z sądami krajowymi i trybunałami międzynarodowymi, albo za pośrednictwem międzynarodowych trybunałów karnych powoływanych ad hoc; mając na uwadze, że oprócz takiej osobistej odpowiedzialności karnej również państwa, pod pewnymi warunkami, mogą zostać pociągnięte do odpowiedzialności za niewypełnienie zobowiązań wynikających z traktatów i konwencji międzynarodowych, które podlegają jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, w tym Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. oraz Konwencji ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r.;
- L. mając na uwadze, że UE nadal zależy na pozytywnym wyniku negocjacji prowadzonych pod auspicjami specjalnego wysłannika ONZ ds. Syrii (tzw. proces genewski); mając na uwadze, że UE wciąż wspiera ten proces, między innymi poprzez organizację drugiej brukselskiej konferencji w sprawie wspierania przyszłości Syrii i regionu, która ma się odbyć w dniach 24–25 kwietnia 2018 r.;
- M. mając na uwadze, że negocjacje genewskie, których 9. runda odbyła się w Wiedniu w dniach 25 i 26 stycznia 2018 r., nie przyniosły jak dotąd postępów na drodze do pokojowego rozwiązania kryzysu w Syrii; mając na uwadze, że w dniu 4 maja 2017 r. Rosja, Iran i Turcja zawarły w Kazachstanie porozumienie dotyczące ustanowienia czterech stref deeskalacji, które nie są przestrzegane i chronione przez gwarantów; mając na uwadze, że podczas Kongresu Dialogu Narodowego Syrii, który odbył się w Soczi w dniu 30 stycznia 2018 r., ogłoszono utworzenie komitetu konstytucyjnego, który nie został zaakceptowany przez wszystkie strony;
- N. mając na uwadze, że sytuacja w Syrii oraz brak kompleksowego, prawdziwego i pluralistycznego procesu przemian politycznych w dalszym ciągu utrudniają pełne wdrożenie strategii UE na rzecz Syrii, a w szczególności udzielenie znacznego wsparcia, jakie Unia może zapewnić na rzecz odbudowy kraju;
- O. mając na uwadze, że od wybuchu wojny UE i jej państwa członkowskie zmobilizowały ponad 10,4 mld EUR na zaspokojenie potrzeb humanitarnych wynikających z kryzysu syryjskiego, zarówno wewnątrz kraju, jak i na zewnątrz w regionie ościennym, co czyni UE największym dawcą pomocy; mając na uwadze, że UE udziela też znacznego wsparcia państwom ościennym przyjmującym uchodźców oraz wyraża dla nich uznanie;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

1. po raz kolejny potępia, w najostrzejszych słowach, wszelkie akty okrucieństwa i powszechne przypadki łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego podczas tego konfliktu, a w szczególności czyny popełnione przez siły reżimu al-Asada, w tym przy wsparciu jego sojuszników – Rosji i Iranu, a także przez organizacje terrorystyczne figurujące w wykazie ONZ; ubolewa, że w ciągu siedmiu lat konfliktu w Syrii co najmniej 400 000 osób zostało zabitych, a tysiące kolejnych zostało rannych, w wyniku bombardowań, ostrzałów i innych działań zbrojnych, oraz że miliony ludzi zostało przesiedlonych, a ludność cywilna została pozbawiona dostępu do żywności, wody, urządzeń sanitarnych i opieki zdrowotnej w wyniku przedłużających się oblężeń gęsto zaludnionych obszarów; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu eskalacji przemocy w wielu częściach kraju, jak ma to miejsce we wschodniej Ghucie, w Afrinie i Idlibie;
2. głęboko ubolewa z powodu fiaska wielokrotnych prób zakończenia wojny, podejmowanych na szczeblu regionalnym i międzynarodowym, oraz wzywa do wznowienia intensywnej współpracy na szczeblu globalnym w celu osiągnięcia pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu; podkreśla, że społeczność międzynarodowa w niewystarczającym stopniu wspiera demokratyczną opozycję; potwierdza nadrzędny charakter prowadzonego przez ONZ procesu genewskiego oraz popiera wysiłki specjalnego wysłannika ONZ ds. Syrii Staffana de Mistury na rzecz rzeczywistych i pluralistycznych przemian politycznych zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254, wynegocjowanych przez wszystkie strony syryjskie i przy wsparciu kluczowych podmiotów międzynarodowych i regionalnych; podkreśla znaczenie znalezienia politycznego rozwiązania tego konfliktu; potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz jedności, suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności Syrii;
3. w najostrzejszych słowach potępia przemoc, do jakiej dochodzi we wschodniej Ghucie mimo jednogłośnego przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2401, i pilnie wzywa wszystkie strony, a w szczególności reżim al-Asada, Rosję i Iran, do pełnego i pilnego wdrożenia i przestrzegania tej rezolucji: do zapewnienia natychmiastowych, bezpiecznych, niezakłóconych i trwałych dostaw pomocy humanitarnej, ewakuacji krytycznie chorych i rannych oraz złagodzenia cierpienia ludności syryjskiej; w pełni popiera apel od wszystkich stron konfliktu o bezzwłoczne zaprzestanie działań wojennych przez co najmniej 30 kolejnych dni; ponownie wzywa wszystkie strony, a w szczególności władze syryjskie, do przestrzegania spoczywającego na nich obowiązku ochrony ludności syryjskiej i do natychmiastowego zaprzestania wszelkich ataków na ludność cywilną w Syrii; wzywa gwarantów zawieszenia broni w strefach deeskalacji do wywiązania się ze swoich obowiązków, tak aby położyć kres przemocy i popełnianym przestępstwom oraz umożliwić i zagwarantować swobodny dostęp do tych stref; odnotowuje decyzję podjętą przez trzy kraje zaangażowane w proces astański, aby zwołać nowy szczyt w kwietniu 2018 r. w celu omówienia sytuacji w Syrii oraz ewentualnych działań w tym regionie; podkreśla, że działania te nie powinny w żaden sposób być sprzeczne z rozmowami pod egidą ONZ/procesem genewskim ani osłabiać ich efektu;
4. przypomina reżimom w Syrii, Rosji i Iranie, że zgodnie z prawem międzynarodowym ponoszą odpowiedzialność za haniebne zbrodnie, których nadal dopuszczają się w Syrii, oraz że osoby popełniające takie zbrodnie, niezależnie od tego, czy są państwami, czy jednostkami, zostaną pociągnięte do odpowiedzialności;
5. wyraża głębokie ubolewanie z powodu wielokrotnego zgłaszania przez Rosję weta w Radzie Bezpieczeństwa oraz braku porozumienia w sprawie odnowienia mandatu wspólnego mechanizmu śledczego OPCW-ONZ przed upływem okresu jego obowiązywania, tj. dniem 17 listopada 2017 r.; uważa, że taka postawa stałego członka Rady Bezpieczeństwa, który ponosi szczególną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, jest karygodna; podkreśla, że w oczach całego świata utrudnianie dochodzeń w sprawach międzynarodowych jest przede wszystkim oznaką winy;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie interwencją Turcji na obszarach Syrii kontrolowanych przez siły kurdyjskie; w dalszym ciągu jest poważnie zaniepokojony sytuacją w Afrinie, w tym ryzykiem konfrontacji między tureckimi siłami zbrojnymi a siłami al-Asada lub siłami rosyjskimi, a także eskalacją napięć ze Stanami Zjednoczonymi; wzywa rząd Turcji do wycofania swoich wojsk i odegrania konstruktywnej roli w syryjskim konflikcie, co również leży w interesie Turcji; podziela stanowisko wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, że otwarcie nowych frontów walk w Syrii nie leży w interesie bezpieczeństwa Turcji i ostrzega przed dalszym pogarszaniem się kryzysu humanitarnego w Syrii; domaga się pełnego poszanowania prawa humanitarnego, w tym ochrony ludności cywilnej, i wzywa do zawieszenia broni na całym terytorium Syrii, w tym w Afrinie;
7. potwierdza swoje poparcie dla wysiłków światowej koalicji przeciwko Daiszowi; podkreśla, że siły koalicji i partnerów syryjskich poczyniły znaczne postępy w kampanii na rzecz pokonania Daiszu w Syrii; przypomina, że wszelkie środki podejmowane w celu zwalczania Daiszu i innych ugrupowań terrorystycznych figurujących w wykazie Rady Bezpieczeństwa ONZ muszą być ściśle zgodne z przepisami prawa międzynarodowego; wzywa państwa członkowskie i ich sojuszników do zapewnienia przejrzystości, rozliczalności i pełnego przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa dotyczącego praw człowieka;
8. ponownie wzywa, aby zapewnić organizacjom niosącym pomoc humanitarną bezpieczny, terminowy i nieograniczony dostęp do całego terytorium Syrii i z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2393 (2017), w której przedłużono zezwolenie na transgraniczny dostęp pomocy humanitarnej do Syrii i po obu stronach linii demarkacyjnej o kolejne 12 miesięcy (do dnia 10 stycznia 2019 r.); zachęca ONZ i jej partnerów wykonawczych do podejmowania dalszych kroków w celu zwiększenia pomocy humanitarnej na trudno dostępnych i oblężonych obszarach, w tym dzięki jak najskuteczniejszemu wykorzystywaniu przejść granicznych na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2165 (2014); popiera wezwanie do pilnego przyspieszenia humanitarnych akcji rozminowywania w całej Syrii oraz przypomina wszystkim stronom konfliktu, że szpitale i personel medyczny podlegają wyraźnej ochronie na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego; wyraża ubolewanie z powodu szeregu przypadków wykorzystywania seksualnego i niewłaściwego zachowania, które miały miejsce w międzynarodowych organizacjach pomocowych, w tym z powodu wykorzystywania seksualnego uchodźców syryjskich przez osoby niosące pomoc w imieniu ONZ i znanych organizacji międzynarodowych; stanowczo oświadcza, że tego rodzaju czyny nie mogą być tolerowane; apeluje o przeprowadzenie szczegółowego dochodzenia i podkreśla, że wszyscy sprawcy tych czynów muszą zostać ukarani;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

9. podkreśla, że nie można tolerować okrutnych zbrodni popełnionych w Syrii i że winni tych zbrodni, w tym zbrodni popełnionych przeciwko mniejszościom religijnym, etnicznym oraz innym grupom i mniejszościom, muszą zostać ukarani; ponawia swój apel, aby przeprowadzić niezależne, bezstronne, dogłębne i wiarygodne dochodzenia i ścigać osoby odpowiedzialne za popełnienie tych zbrodni, a także popiera prace międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu w sprawie zbrodni międzynarodowych popełnionych w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2012 r.; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE o udzieleniu temu mechanizmowi wsparcia finansowego w wysokości 1,5 mln EUR za pośrednictwem unijnego Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju; podkreśla jednak, że również po upływie 18-miesięcznego okresu trwania programu konieczne będzie wsparcie; podkreśla, że ważne jest, aby państwa członkowskie wywiązywały się z podjętych zobowiązań i oczekuje, że kwestia finansowania tego mechanizmu zostanie poruszona i rozwiązana na drugiej brukselskiej konferencji w sprawie wspierania przyszłości Syrii i regionu; wzywa ponadto do wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, które gromadzą i pomagają zachować dowody łamania praw człowieka i naruszania prawa humanitarne;

10. jest przekonany, że nie dojdzie do rzeczywistego rozwiązania konfliktu w Syrii ani do trwałego pokoju, jeżeli nie zostanie wymierzona kara za popełnione przestępstwa, i wzywa do przyjęcia unijnej strategii rozliczenia sprawców aktów okrucieństwa popełnionych w Syrii; ponownie wyraża poparcie dla stosowania zasady represji wszechświatowej w zwalczaniu bezkarności i z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez szereg państw członkowskich UE w tym celu; z zadowoleniem przyjmuje również inicjatywy podejmowane przez państwa członkowskie, by uznawać poważne naruszenia prawa międzynarodowego za przestępstwa na mocy ich prawa krajowego; ponawia apel do UE i jej państw członkowskich, by rozważyć – w ścisłej współpracy z państwami o podobnych poglądach – możliwość powołania trybunału do spraw zbrodni popełnionych w Syrii, do czasu pomyślnego odwołania się do MTK; zwraca uwagę na znaczenie prac europejskiej sieci punktów kontaktowych dotyczących osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne oraz wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i Dyrekcję Generalną ds. Sprawiedliwości i Konsumentów do wsparcia i włączenia sieci do przyszłych starań na rzecz rozliczenia sprawców zbrodni popełnionych w Syrii;

11. domaga się poszanowania przez wszystkich prawa grup i mniejszości etnicznych i religijnych w Syrii, w tym chrześcijan i wszystkich osób przesiedlonych, do dalszego zamieszkiwania na terenach będących ich historyczną i zwyczajową ojczyzną lub do powrotu na te tereny, w poczuciu godności, równości i bezpieczeństwa, a także prawa do pełnego i swobodnego wyznawania religii i przekonań bez żadnego przymusu, przemocy czy dyskryminacji; popiera dialog międzywyznaniowy służący szeregowi wzajemnego zrozumienia i zwalczaniu fundamentalizmu;

12. jest poważnie zaniepokojony zaginięciem obrończyni praw człowieka i laureatki Nagrody im. Sacharowa Razan Zaitouneh, która najprawdopodobniej została uprowadzona w grudniu 2013 r. w Dumie przez ugrupowanie zbrojne Dżajsz al-Islam; apeluje o utworzenie unijnej grupy zadaniowej w celu koordynacji i zintensyfikowania wysiłków zmierzających do ustalenia miejsca jej pobytu i zapewnienia jej uwolnienia;

13. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, aby dołożyła wszelkich starań w celu ożywienia rozmów pokojowych prowadzonych przez ONZ oraz aby domagała się aktywniejszej roli w tych negocjacjach, z wykorzystaniem potencjału finansowego UE oraz gotowości do przekazania znacznych zasobów na odbudowę Syrii; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, aby w swoich działaniach na rzecz przyszłości narodu syryjskiego ściślej angażowała i aktywnie wspierała syryjskie społeczeństwo obywatelskie oraz zwolenników demokratycznego, pluralistycznego i integracyjnego państwa syryjskiego, począwszy od drugiej konferencji brukselskiej, która odbędzie się w dniach 24–25 kwietnia 2018 r.; zachęca wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do współpracy z narodem syryjskim w celu opracowania lokalnych strategii odbudowy poszczególnych regionów Syrii; podkreśla, że UE powinna rozważyć wszelkie możliwości współpracy z partnerami międzynarodowymi, w tym zrzuć paczek z pomocą humanitarną z powietrza oraz ustanowienie stref zakazu lotów na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;

14. z zadowoleniem przyjmuje organizowaną przez UE drugą konferencję brukselską, której celem jest wyrażenie i wprowadzenie w życie pełnego politycznego i gospodarczego wsparcia społeczności międzynarodowej dla procesu genewskiego na rzecz potrzebujących pomocy Syryjczyków i krajów przyjmujących syryjskich uchodźców; przyznaje, że solidarność, jaką okazują Jordania, Liban i Turcja wobec uchodźców, jest godna podziwu, i wzywa do zwiększenia wsparcia finansowego UE i państw członkowskich w celu zaspokojenia pilnych potrzeb uchodźców i przyjmujących ich społeczności; ostrzega przed rozpoczynaniem jakichkolwiek działań na rzecz odbudowy, zanim zostanie zawarte wynegocjowane przez ONZ porozumienie polityczne z udziałem wszystkich stron; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do pełniejszego zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w tę konferencję; wzywa w związku z tym do zwiększenia wsparcia dla pokojowych i demokratycznych syryjskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, w tym poprzez fundusz „Madad”, Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju oraz Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; wzywa społeczność międzynarodową do wypełnienia niezrealizowanych zobowiązań w zakresie pomocy humanitarnej w Syrii i krajach z nią sąsiadujących;

15. podkreśla, że wysiłki UE w zapewnianiu pomocy humanitarnej i planowaniu przyszłości Syrii są godne pochwały; przypomina, że zgodnie ze swoją strategią UE zobowiązała się, by nie wspierać odbudowy Syrii bezwarunkowo, lecz dopiero wtedy, gdy faktycznie wdrożony zostanie kompleksowy, rzeczywisty i pluralistyczny proces przemian politycznych, wynegocjowany przez strony konfliktu w Syrii na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 oraz komunikatu z Genewy; podkreśla, że reżim al-Asada, putinowska Rosja i Iran ponoszą główną odpowiedzialność za gospodarcze konsekwencje swoich interwencji wojskowych; zauważa, że wszelkie zobowiązania na rzecz odbudowy, oparte na podejściu oddolnym i skutecznym wzmocnieniu pozycji podmiotów lokalnych, a tym samym wykluczające znane ugrupowania terrorystyczne, muszą służyć pokojowi i rozliczalności;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

16. zdecydowanie potępia wykorzystywanie dzieci w walce lub w atakach terrorystycznych; podkreśla fundamentalne znaczenie ochrony dzieci i priorytetowego traktowania ich dostępu do edukacji, w tym dzieci uchodźców w krajach ościennych, oraz wspierania rehabilitacji psychologicznej tych dotkniętych traumą dzieci;

17. wyraża zaniepokojenie doniesieniami, według których w 2017 r. 66000 uchodźców powróciło do Syrii, i podkreśla konieczność pełnego poszanowania zasady non-refoulement; podkreśla, że powrót do Syrii nie jest bezpieczny dla uchodźców i że UE nie może wspierać takich powrotów; ponawia apel do państw członkowskich o wywiązywanie się z powziętych przez nie zobowiązań, w tym zobowiązań określonych w Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów, a także o zadbanie o podział odpowiedzialności, co pozwoli uchodźcom uciekającym z obszarów w Syrii ogarniętych wojną znaleźć ochronę w państwach, które nie leżą w bezpośrednim sąsiedztwie, w tym w drodze przesiedlenia i za pomocą programów humanitarnego przyjmowania uchodźców;

18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dnia 26 lutego 2018 r. dwóch ministrów syryjskich, którzy zostali powołani w styczniu 2018 r. i ponoszą odpowiedzialność za represje przeciwko ludności syryjskiej, zostało włączonych do wykazu osób objętych unijnymi sankcjami wobec reżimu syryjskiego; wzywa wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia pełnej zgodności z decyzją Rady 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii, w szczególności zamrożenia aktywów osób w niej wymienionych i ograniczeń wjazdu dla osób czerpiących korzyści z reżimu w Syrii lub wspierających ten reżim; wyraża potępienie w związku z ostatnimi doniesieniami o naruszaniu tej decyzji i przypomina państwom członkowskim o ich wynikającym z prawa międzynarodowego obowiązku zatrzymania i aresztowania podejrzanych o akty okrucieństwa, którzy przebywają na ich terytorium; wzywa do nałożenia na rosyjskich i irańskich urzędników ukierunkowanych sankcji w związku z ich celowymi i rozmyślnymi działaniami wymierzonymi w ludność cywilną we wschodniej Ghucie oraz w pozostałej części Syrii;

19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Organizacji Narodów Zjednoczonych, członkom Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii oraz wszystkim stronom zaangażowanym w ten konflikt, przy jednoczesnym zapewnieniu tłumaczenia powyższego tekstu na język arabski.
